

vizi erő nincsen és a fát másképen értékesíteni nem lehet; ellenben ott a hol a vizi hajtó erőben nincs hiány a gőzfűrészek felállítását mellőzzük, építsünk vizifűrész és alkalmazunk az évenként feldolgozandó nyers árú mennyiség és a tiszta fűrészárú kereslete szerint vagy tisztán velencei kereteket vagy legalább minden sokpengéjű vaskeret mellett egy vagy két velencei keretet is.

L a p s z e m l e.

(*Rgh.*) **A telített tölgy- és bükk vasuti talpfák tartóssága.** Ezen czim alatt a „Forstliche Blätter“ folyó évi 4. füzeté egy igen érdekes közleményt hoz, melynek általános érdekű részeit a következőkben ismertetjük.

A hetvenes évek elején a hannoveri állami vasutaknak mintegy 11 *km* hosszú szakaszán zinkchloriddal telített tölgy- és bükk vasuti talpfákkal tettek kísérletet, czélul tűzvéni ki azok tartósságának ki-puhatolását.

Az erre vonatkozólag alább közölt adatoknak teljes megvilágosításához szükséges előre bocsátani, miszerint a kísérleti pályatest egyike a legnagyobb forgalmuaknak, a mennyiben naponként 30 vonat közlekedik rajta; továbbá vannak rajta 420 *m* minimalis sugaru kanyarok is, és a pályatestnek emelkedési viszonya 1 : 100. A jelzett körülmények, melyek a felépítmény tartósságára elhatározó befolyással bírnak, az említett vonalszakaszon annyira kedvezőtlenek voltak, hogy az ászkok tartósságának rovására, a síneknek többszöri leszégezése vált szükségessé.

A kísérletül szolgáló pályatesten a talpfák első kicserélése az 1881. évben vette kezdetét. Ekkor az állomány 19.000 darab tölgy- és 1200 drb bükk talpfából állott, s miután a talpfák lerakásának éve, az azokba erősített évszámából, pontosan meg volt állapítható, a kidobott és kicserélt talpfáknak tartóssága is egész határozottsággal meg volt határozható.

Az 1880—81. évtől az 1885—86. évig terjedő 6 év alatt eszközölt talpfa-kicserélések, a vasuti talpfák tartósságát illetőleg, a következő táblázatba foglalt eredményeket szolgáltatták :

A kicszerelés éve	A tölgy talpfa középtartós- sága	A bükk talp- fa közép- tartóssága
	é v e k b e n	
1880—81.	10·80	8·30
1881—82.	11·50	9·10
1882—83.	11·95	9·76
1883—84.	10·20	11·36
1884—85.	13·10	13·00
1885—86.	13·19	14·00

Ha ezen teljes hitelességű adatok közül mindkét fanemre a legkedvezőtlenebbet is fogadjuk el, figyelembe véve azon körülményt, hogy a tölgy talpfák ára a bükkét jelentékenyen túlhaladja, csak sajnálnunk lehet a bükk talpfa térfoglalásának és alkalmazásának lassu terjedését.

(Rgh.) **Faszövő anyag.** Az „Oesterr. landw. Wochenbl.“ bizonyos Wolf S. feltalálónak szabadalmát ismerteti, mely szerint a farostokat a gyapothoz, vagy kenderhez hasonló szövőanyaggá lehet átalakítani.

Ezen szabadalmi leírás szerint a 20—30 cm hosszú szilánkokra elaprózott lúczfenyő, arra alkalmas kazánokban, 40—50 óra hosszat kettedkénsavas mész oldatban 110 R^o-ra hevítettetik, miközben a faanyag teljesen megpuhulva, a legfinomabb rostokra esik széjel. Az ily módon keletkezett rostanyag vízben több ízben kimosatván, szárító kamarákban, 50—60 R^o melegben, teljesen kiszárittatik. A kiszáritott anyag a nyers gyapot megmunkálásánál alkalmazott készülékeken, a gyapothoz hasonló szövőanyaggá dolgozható fel, melyből állítólag puha, ruganyos és e mellett tartós szövetek készíthetők.